

BONA PAU

Nº. 626 - ANY LIII - MONTUÏRI - ABRIL - 2005

Les celebracions pasquals proporcionaren dies de gloria i alegria

BREUS

Comitè de Qualitat del Pla

A fi de promoure el turisme d'interior de Mallorca a mitjan mes de març es va crear el Comitè de Qualitat del Pla, un nou organisme que vetlarà pels interessos dels pobles de la Mancomunitat, el qual estarà integrat per representants del Govern, de la Mancomunitat i d'associacions vinculades al món del turisme, amb la finalitat de potenciar els paratges naturals existents i oferir als visitants un recorregut interior de gran bellesa amb trajectes a peu, amb bicicleta i altres alternatives de tipus convencional. Aspectes molt importants per a la reactivació econòmica dels 14 pobles de la Mancomunitat.

Sor Margalida Miralles, a Mallorca

Després de 24 anys d'haver residit a Àfrica, la major del temps a Rwanda entre aquella gent tan necessitada i atenent qualsevol indigència i sobretot infermeria, ara, ja als 73 anys d'edat, ha tornat definitivament a Mallorca sor Margalida Miralles Trobat. Com se sap, és religiosa dels Sagrats Corts i germana del sacerdot Sebastià Miralles qui, ara jubilat, resideix a Montuïri. Actualment ella està a l'espera que li assignin el lloc on s'ha d'instal·lar.

**BONA
PAU
Montuïri****Director:** Onofre Arbona Miralles**Redactors i col·laboradors:**

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socías, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespí, Lluís Servera Sitjar, Miquel Llabrés Jaume, Pau Servera Garau, Mª Antònia Rigo Gallard, Isabel Mayol Manera i Catalina Verger Ferrer.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor**Depòsit legal:** PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

42 persones de l'Associació de Gent Gran de Montuïri, del 14 al 17 de març passat gaudiren d'una estada de 4 dies per terres alacantines fent engrescadors excursions a diferents indrets d'aquella regió, visitant des de paratges muntanyosos fins a coves parecsudes a les d'Artà

Excursió de la Gent Gran

El passats dies 14 al 17 de Març, 42 persones de l'associació Gent Gran de Montuïri varen gaudir d'una estada de quatre dies i tres nits a l'hotel de quatre estrelles Palm Bich de Benidorm, on hi arribaren la nit de dia 14. Feren tres excursions per terres alacantines, recorren pobles situats de ple dins muntanyes i allà pogueren contemplar marjades plantades d'ametllers, cirerers i nespers. També visitaren la Casa de la Neu, i la Cova del Rull, unes grans coves semblants a les d'Artà.

Vehicle per a protecció civil

El Conseller d'Interior del Govern Balear i el Batle de Montuïri el passat 22 de març firmaren un conveni mitjançant el qual el Govern Balear entregarà a l'Agrupació de Voluntaris de Protecció Civil de Montuïri un cotxe equipat amb la darrera tecnologia per a intervencions d'emergència. Es tracta d'un tot terreny *pick-up* Nissan que a més porta un dipòsit de 450 litres per a casos d'incendis forestals.

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS**Lloança**

La neteja que els alumnes de les Escoles feren als voltants i damunt del Puig de Sant Miquel és digne de Lloança, sobretot avui que molta gent no s'altera gens per conservar curiosos l'hàbitat que l'enrevolta; més bé es despreocupa dels espais comuns, dels que ni tan sols s'hi sent gens responsable.

Desídia

Al costat de gent que mostra un decidit interès en conservar net el seu entorn, n'hi ha d'altres que no sols es desinteressen i es despreocupen, sinó que contribueixen amb la seva deixadesa a fomentar l'abandó i el manteniment de la brutícia. Tot una mostra de desídia.

L'esment als majors dependents

Diferents institucions, organismes internacionals i equips d'investigació, tant de l'àmbit de la universitat com de la salut i dels serveis socials al llarg dels darrers anys han detectat la necessitat de donar suport i ajuda a moltes famílies que s'encarreguen de cuidar persones majors amb algun nivell de dependència.

Una realitat que no és nova, però que sí es presenta avui en dia amb nous reptes i dificultats. Així els nous tipus de famílies, les nombroses càrregues familiars i laborals que duen els cuidadors, les dificultats per fer compatible l'assistència al major i les responsabilitats laborals, l'augment de l'esperança de vida dels majors, el paper de la dona que pateix una discriminació més perquè gairebé sempre és la cuidadora principal, les despeses econòmiques que suposa per a la persona que cuida, al reorganització familiar..., en fi, tota la complexitat del sistema de vida de la nostra societat, són factors que influeixen de manera determinant sobre les possibilitats de cuidar els majors que ho necessitin.

Les iniciatives per fer front a aquesta situació actualment són di-

verses, ara bé, la necessitat de disposar d'un programa d'intervenció comunitària d'ample base que atengui situacions en el lloc on es produeixen, o sia, on viuen els majors i els seus familiars, de cada dia és més ineludible.

Conscient d'aquest menester, l'equip de Vellea i Família de l'Institut de Serveis Socials i Esportius de Mallorca, que també té al seu càrrec els serveis socials d'atenció primària dels pobles de l'illa, va dissenyar un programa pilot per a cuidadors a fi de dur-lo a terme a quatre localitats de Mallorca i que a la vegada fos beneficiós per als familiars participants. Va elegir Montuïri d'entre els municipis de la Mancomunitat del Pla de Mallorca. Una iniciativa que va resultar satisfactòria pels familiars participants i que aquí fou tutelat per l'Equip de Vellea i Família de la Mancomunitat i pels Serveis Socials Municipals del nostre poble.

Els participants en sortiren satisfets, ja que les esperances d'una millor col·laboració amb persones implicades es preveu més factible i beneficiosa. En resum: una experiència afalagadora.

DOS DITS DE SENY

ALEGRIA

Ja va conceptualitzar el cèlebre filòsof grec Aritòteles (384-322 aC) l'alegria com "salut de l'ànima". Ara bé, l'alegria comporta diferents dimensions: Des del goig d'un plaer breu i eventual fins a l'alegria d'una persona honrada que es passeja tranquil·lament pel món. Tots voldríem viure completament satisfets i entregats amb gaubança en el quefer diari, allunyats de l'angoixa que sols es causa d'arronsament interior. L'alegria fomenta l'activitat de cada dia i fins i tot produeix satisfacció en el treball.

De tant en tant ens topam amb persones que sembla desconeixen l'alegria, que no donen sentit a la seva vida, quan altres han sabut refer-se del seu patiment i de la seva inutilitat corporal, gràcies a un suprem esforç d'adaptació del dolor. Sabem de diferents persones malaltes paralítiques del poble que ha aconseguit sobreposar-se al seu dolor i a la seva inutilitat corporal gràcies a l'acceptació del seu patiment. Qui ha llegit "L'alegria" de Bernanos (Novel·lista francès [1888-1948]) haurà pogut gaudir de la satisfacció d'una altra persona que ha sabut viure exultant i amb gaubança.

Quan encara trobam gent que camina com un bohemí vagabund, rodamón, despreocupat, immers totalment dins una tristesa de la què sembla no en pot sortir; dóna, pel contrari, satisfacció veure que hi ha persones que des del mateix patiment han pogut arribar a l'alegria. I des de llavors ençà han gaudit de viure possiblement amb més complaença que altres, sànes i insatisfetes, que no han sabut donar a la seva existència el gust que produeix l'acceptació generosa del dolor. És, en definitiva, la conformitat, el fet determinant que proporciona alegria als qui en van mancats.

SALOMÓ

Cuidadors i cuidadores familiars que participaren al programa pilot donat a Montuïri

Un horabaixa plàcid o una tarda tranquil·la

Un dels mals que afecten les societats modernes és l'anomenat "estrès" que ve definit pel diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans com a "Tensió mental o corporal provocada per un factor físic o emocional, capaç de generar una malaltia o bé com a qualsevol factor que provoca aquesta tensió". L'estrès no només afecta als éssers humans sinó que també ho poden patir les plantes i els animals. Podríem afirmar, sense por a equivocar-nos, que vivim sobretot a alguns indrets una situació d'estrès generalitzat. Fins i tot les persones calmades es veuen alterades per aquesta tensió. Per superar aquest estat de coses o almanco per intentar resistir-ho, pot ajudar la lectura de qualque poema, pot convenir escoltar el silenci del matí o la nit estrellada amb els seus viaranyes de somnis.

Tot el que es crea és fruit d'un procés de paciències infinites acompanyades pel do de l'espera. Per això, determinades pintures ofereixen aquest obsequi de pau perquè els seus creadors necessitaven un extens compàs d'espera per a completar-les. La pintura ja d'antic va ser definida com a poesia silenciosa.

Hem trobat un poema de Miquel Martí i Pol, el poeta que va saber mantenir l'esperança davant les difi-

cultats de la seva malaltia. El poema triat parla d'una tarda tranquil·la com un tresor que guaita pel qui fan el seu camí sense perdre la il·lusió per alguna cosa o per algun projecte, malgrat els entrebancs.

Ben poca cosa tens

Ben poca cosa tens:
la taula i uns quants llibres,
l'enyor d'ella, que és lluny
i tampoc no l'oblides,
i aquest silenci, dens
De paraules no dites.
Si ara escrius, a recer
de tanta melangia,
et perdràs pels camins
d'una tristor benigna,
la veu se't tornarà
poruga i malatissa
i a cada mot creuràs
que perds un tros de vida.
Deixa-ho tot. Al carrer
fa una tarda tranquil·la.
Camina. Hi ha la gent
per fer-te companyia.
no et refusis a cap
dels horitzons que et criden.
Quan tornis, tot serà
més assenyat i digne.
No hauràs oblidat res
-no és més lliure qui oblida-,
però duràs les mans
plenes de llum fresquíssima.

Pot ser així i amb la nostra actitud
podem dur les mans "plenes de llum

fresquíssima". A vegades, pot semblar-nos poc. Però poc pot ser suficient per emprendre nous horitzons.

LLUÍS SERVERA SITJAR

GLOSA

Als padrins

Tenc el grandíssim privilegi
de gaudir de fer una feina
que dia a dia m'ensenya
el que no s'aprèn als col·legis.

Totes les persones majors
són savis per naturalesa,
l'experiència dels seus errors
els encamina a la certesa;
es mereixen tot el respecte
pel que han pogut sofrir;
són mestres de l'eterna guerra
que ens entreguen el botí.

Si esperes que et corresponguin
no els regategis amb enganys;
pots ser més viu que el dimoni,
però al savi el fan els anys.
Si els escolam amb paciència,
malgrat costi un poc als joves,
ens ensenyen a ser persones
i a actuar en coherència.

Convivre junts ens recompensa,
ens lleva la por a la mort,
ens fica dins l'òrbita eterna
on l'ànima troba conhort.
I feim d'ells marginals reserves
del saber de la humanitat,
la imprudència i les presses
no els fa lloc dins la societat.

És evident, no són perfectes,
el pas del temps els ha ferit,
tots tenen els seus defectes
en el cos i en l'esperit.
En els bojos temps que vivim,
on la humanitat és escassa,
jo aquí m'hi sent com a casa
amb vosaltres, els meus padrins.

MIQUEL HORRACH

PREFABRICATS

**FABRICACIÓ DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE TAUló
IMITACIó FUSTA**

**Servei de transport propi per a tota l'illa
Magatzem i oficina**

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuiri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

En aquest emotiu poema l'Auxiliar del Centre de Dia posa de manifest els seus sentiments cap a les persones majors, els ancians del nostre poble als quals serveix.

SALUT

Artrosi de turmell

L'artrosi de turmell és molt rara. Si existeix, la majoria de les vegades és degut a una antiga fractura o a conseqüència de petits traumes o cops repetits (esportistes, ballarins, traumes o cops o per problemes a la forma del peu (peu cavo, valg [deformació dels ossos del peu cap enfora], etc.)

El pronòstic pel que fa a la funció d'aquesta articulació va de dolent a pitjor.

El malalt al·lega dolor en mobilitzar-la. Hi pot haver tumefacció (inflamació nociva) i una severa impotència funcional.

Hallux Valgus (Galindons)

Són els vulgarment anomenats galindons. Ve a ser una severa artrosi

metatars-falàngica del primer dit del peu.

Dolor a la deambulació: Cruixits i deformacions

Acaba amb una severa deformació del dit gros. Encara no fa molts d'anys que una gran majoria de malalts optava per fer-se un forat a les sabates, millor dit, a l'espardenya.

Esperó calcani

Anomenarem aquí el famós esperó calcani, *esperó del gall*. Així se l'anomena per la seva forma semblant a l'esperó de dita au de corral.

L'esperó tot sol no dol, sinó que produeix dolor quan s'inflama una bosseta sinovial que es localitza a nivell de la inserció de l'aponeurosi plantar. Amb infiltració milloren i curen el 90 per cent.

En el proper capítol parlarem de la tan explotada i tan mal tractada columna vertebral.

MIQUEL LLABRÉS

Para aquellos que tienen instinto.

Ortopèdia MANACOR

Àngel
Ascaso
García

TÈCNIC
ORTOPÈDIC

Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

Milestone No 69882-6702: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros; incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.maurielacroix.com

Fermin
Joiers

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

MAURICE LACROIX
Switzerland

Tomorrow's Classics

De bon matí l'amo s'havia abordat a uns quants feixos de llenya que el dia abans havia deixat preparats perquè servissin per encendre els tions a fi que fessin un bon foc per fer bullir la gran caldera d'aigua que hauria de servir per escaldar tot el porc, el principal protagonista d'aquesta gran diada de matances.

Era un animal molt gros i gras que havien comprat pel gener quan encara era porcell de llet. En aquests moments arribava, millor dit, el feien arribar

grunyint molt fort, tot brut i a la força. Uns l'empenyien mentre altres l'estiraven fins fer-lo acostar a la banqueta que havia de servir com a taula per al sacrifici.

Matancers i matanceres esperaven esbrinats i a punt que els manassin feines. Mentre el mataven una al·lota amb un cànnyom net aguantava el ribell gairebé davall la banqueta perquè tota la sang de l'animal hi vessàs dedins. Eren molts, *no hi haurà feina per a tothom*, deia qualcú. Així i tot el van desxullant i ja es veuen trossos de l'animal damunt una gran taula. Mentrestant una altra joveneta passa amb un plat amb figues seques i una botella d'anís i una de cassalla. I una altra aguantava els tassonet, encara que alguns homes li donen directament de la botella.

Mentrestant continua desapareixent —tallada rera tallada— aquell gran porc matancer. Madones ja enteses destrien la xulla d'allò que servirà per a la sobrassada i així van continuant.

Més tard, devers les onze, a berenar: frit de sang amb grell, fetge, ventresca, llom... i venga llesques de pa i olives negres pansides, i tassonades de vi de la

LA IMATGE COMENTADA

“Matancers i matanceres esperaven esbrinats i a punt que els manassin feines. Mentre el mataven una al·lota amb un cànnyom net aguantava el ribell gairebé davall la banqueta...”

darrera collita.

Panxa plena, poc a poc la juvenea es va espargint. Mentre, els al·lots i més petits s'entretenen jugant pels voltants. La juvenea ja li ha acopat a divertir-se per altres indrets, encara que uns se'n van a cercar aritges i branques primes que hauran de servir per al fogueró del vespre. Però altres, com els que veim a la foto, essent que ja no era necessària la seva ajuda, aquest dia agafaren

aquest camió conduït p'en Joan "Pavora" i amb l'agradosa companyia de na Maria Pizà, na Maria "Titina", na Maria de Sabó i un ciutadà amic dels "Pisans" prengueren el seu propi camí. Una eixida que ja s'acosta als 50 anys, era l'any 1956. Déu sap on se n'anaren! Però tornaren.

No mancaren al sopar a les darreres hores de l'horabaixa o ja entrada de nit. Peus davall taula, una gran taula llarga on no en faltava cap; més bé se n'hi afegiren alguns, de convidats o compromissos. Aquell vespre, en aquell sopar de matances, no mancà tampoc un saborós arròs amb moltes tallades procedents d'animals de pèl i de ploma i alguns esclata-sangs. I tot seguit uns exquisits escaldums amb pilotes... i venga més carn. I a continuació fruita, bessons, ensaïmada, gelat... i alguns encara se n'hi afegien.

I així s'allargà la vetllada... amb acudits i alguna glosa desbaratada i certs cants improvisats... i en anar-se'n alguns deien: *Que el pugueu destrobreir amb salut!*

O. ARBONA

S'ha dit que... PER MONTUÏRI

Els nostres polítics compareixen a gairebé tots els actes que es fan quan manca poc temps per a les eleccions, però des de llavors ençà no és la mateixa cosa. A qualcú o qualcuna se'l veu als actes culturals... i els que hi assisteixen se'n donen compte.

Les queixes per la manca de neteja al pavelló cobert ja se senten fort. I això que es fàcil posar-hi remei!

Els montuïrers es despertaren intriguats dia 1 de març en saber que devers els "Sons Mirons" una dona alemanya havia mort i després cremat el cadàver pel seu espòs i duit a tirar a les escombraries. Una macabre, aborronadora i indigna acció que dóna mala fama al "Sons Mirons" i de rebot a Montuïri.

Forçosament havia de sortir bé la representació de "Jesucristo supertar". Els nombrosos assajos damunt el graons ja ho feien suposar.

Volgueren tornar robar al supermercat de Montuïri, però els forts sons de l'alarma els féu desistir. Pràcticament no se'n dugueren res.

Si per una part la gent que transita pel camí de Pelut s'alegra de la millora que s'hi fa, per altra es lamenta que romanguí tancat al trànsit.

La repentina mort d'en Miquel de s'Hostal va sorprendre molta gent, a qui se'l tenia en gran aprecí. Una pèrdua lamentable a la família del qual donam el condol.

Els "famosos" pa amb oli que a s'Hostal s'elaboraven feren que es divulgàs favorablement el nom de Montuïri arreu de Mallorca.

De tant en tant se senten queixes per l'elevat import de les factures de l'aigua. L'altre dia un abonat es lamentava que el compte per haver consumit 3 m³ d'aigua pujava 18 €.

Aquesta vegada els regidors de tots els partits estigueren d'acord en l'elecció del batle del Puig. Es veu que en Joan Miralles Gomila està bé amb tots i ben considerat.

Les deficiències detectades pels partits de l'oposició i que voldrien que es corregissin són nombroses. Així mateix del darrer ple n'esmentarem mitja dotzena de cadascun. Per un costat: esmenar minusvàlues al pavelló cobert, infraccions sobre disciplina urbanística, manca de miralls a alguns carrers, vigilància els caps de setmana, manca de enllumenat a alguns llocs, manca de recollida de contenidors, sobretot de papers. I de l'altre: retard en la via de circumval·lació, residus de coloms que després van a les cisternes, "botellons" dels caps de setmana, cotxes mal aparcats, risc laboral en el cementeri i desaparició del cadàver d'una persona que fa 10 anys que morí (Ara el cerquen per tot i no el troben).

El dia de Pasqua qualcú deia que enguany s'havia romput una tradició molt antiga, com era la de tocar la banda de música a plaça després de l'ofici. Un altre li contestà que per tal d'ajudar a la víctimes del tsunami ben bé s'ho valia.

Es va perdent la tradició de menjar les darreres panades i rubiols al Puig. Enguany se'n veren pocs.

EN XERRIM

La creu de la plaça de les Tres Creus oferia aquest aspecte en passar la processó del Divendres Sant

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària de dia 10 de març de 2005

Comunicacions de batlia

1) Comissió de serveis de personal funcionari: Per decret de batlia de dia 31-1-05 s'ha cordat autoritzar la comissió de serveis sol·licitada per la Direcció General de Funció Pública de la Conselleria d'Interior del Govern Balear de la funcionària Núria Riera Martos, Tècnic d'Administració General d'aquest Ajuntament de Montuïri a partir de dia 1 de març de 2005.

2) Reglament de l'Agrupació Local de Voluntaris de Protecció Civil de Montuïri: Aprovat definitivament el Reglament de l'Agrupació Local de Voluntaris de Protecció Civil de Montuïri, s'ha publicat al BOIB nº 7 de data de data 13-1-05 per a la seva entrada en vigor i aplicació oportuna.

3) Mancomunitat Pla de Mallorca: Actes de sessions i documentació corresponent al pressupost de 2005.

4) AMIB - Convocatòries de comissions.

5) Consorci d'Aigües del Pla de Mallorca: Convocatòria de sessió extraordinària.

6) Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports del Govern de la Illes Balears: Modificació de determinats trànsits de serveis de transport públic regular per carretera.

Modificació puntual de les NNSS de Plantejament Municipal de Montuïri per a la classificació d'un sector industrial, comercial i de serveis situat a l'accés PM-321 de la carretera Palma-Manacor (C-715) que serveix d'enllaç amb el nucli urbà de Montuïri

Per 6 vots a favor (PP), i 4 abstencions (PSM i PSOE) s'acorda aprovar provisionalment la modificació puntual de les NNSS de

Plantejament Municipal de Montuïri corresponent a la classificació d'un sector industrial, comercial i de serveis situat a l'accés PM-321 de la Ctra. Palma-Manacor (C-715) que serveix d'enllaç amb el nucli urbà de Montuïri. I desestimar una al·legació presentada per raons exposades a l'informe tècnic.

IME - Memòria d'activitats d'estiu 2004: Aprovació definitiva

Per 9 vots a favor (PP i PSM) i 1 abstenció (PSOE) s'acorda aprovar definitivament la memòria i liquidació de les activitats desenvolupades a l'estiu de 2004, mesos de juny, juliol i agost, per part de l'Institut Municipal d'Espots (IME) conforme a les funcions de tutela que corresponen a aquesta Corporació Municipal.

IME - Pla d'activitats d'hivern 2004-2005: Aprovació definitiva

Per 9 vots a favor (PP i PSM) i 1 abstenció (PSOE) es va acordar aprovar definitivament el pla d'activitats d'hivern 2004-2005 presentat pel Consell d'Administració de l'Institut Municipal d'Esports (IME), conforme a les funcions de tutela que corresponen a aquesta Corporació Municipal.

Operació de tresoreria

Per 6 vots a favor (PP) i 4 abstencions (PSM i PSOE) es va acordar sol·licitar amb la màxima urgència a les entitats de crèdit i bancàries de Montuïri (Sa Nostra, La Caixa i Banca March) la formulació de l'oferta que sigui pertinent per a la formalització mitjançant compte de crèdit d'una operació de tresoreria per un crèdit màxim autoritzat de 105.177'11 euros; un termini de duració d'un any (1-4-05 a 31-3-06) i amb un interès màxim aplicable d'Euribor trimestral + 0'50 (com a màxim) amb l'oficina bancària que

ofereixi les millors condicions, a fi de fer front a les necessitats transitòries de tresoreria.

Batle des Puig 2005

Tenint en compte l'actitud desinteressada i meritòria de servei al poble de Montuïri i en concret les 54 donacions desinteressades de sang que li han suposat la concessió de l'insignia d'or, com també la promoció de la raça autòctona del ca rater a nivell regional i haver estat regidor d'aquest ajuntament en l'etapa pre-autonòmica, per unanimitat s'acorda designar batle del Puig de l'any 2005 a Joan Miralles Gomila.

Moció del grup PSM sobre reformes dels projectes de la carretera PMV 322-1 Montuïri-Lloret

Per unanimitat es va acordar sol·licitar a l'organisme responsable (CIM) l'ampliació dels projectes de reforma dels següents trams de la carretera PMV 322-1 en aquests sentits: a) Al punt Km 1,280 continuar la reforma en direcció a Montuïri llevant tota la paret restant de l'anomenada tanca de Meià; i b) al punt Km 2 realitzar l'ampliació de la carretera afectada a tota la corba o al menys en direcció Montuïri fins al creuer.

Convocatòria de plaça de Secretari-Interventor

Després d'examinat el projecte de bases presentat per secretaria i vist el fet que la plaça de Secretari-Interventor es troba vacant, per 6 vots a favor (PP) i 4 abstencions (PSM i PSOE) es va acordar convocar la plaça de Secretaria-Intervenció de 3ª de l'Ajuntament de Montuïri per al proper concurs ordinari per a la provisió de llocs de feina vacants corresponent als funcionaris d'habilitació nacional i aprovar les bases específiques per al proveïment de la plaça.

Moment de la interpretació de Jesucristo Superstar

Montuïrers que participaren a l'excursió de la Banca March

Intrigant mort

Dia 1 de març passat començà a córrer per la vila l'horripilant notícia d'un alemany que vivia a una casa dels voltants de Son Miró, que havia cremat la seva esposa, la qual ja era cendra i sols alguns ossos d'ella s'havien trobat i encara calcinats. L'autoria d'aquest possible crim en un principi s'atribueix a Gunter Möller, de 69 anys, amb qui vivien junts.

Excursió de la Banca March

Organitzat per la sucursal de Montuïri de la Banca March, dia 3 es dugué a terme una excursió per a gent major a la qual hi participaren una quarantena de persones. El trajecte va discórrer per la Victòria d'Alcúdia i Alcanada.

Sopar contra el càncer

El vespre de dia 5 es va celebrar a Cas Carboner el sopar anual a benefici de la lluita contra el càncer. El local es va omplir i el beneficis són considerables.

La benedicció de rams

Com és tradicional el diumenge del Ram, enguany dia 20, tingué lloc la benedicció de rams i aquesta vegada a la Plaça de ses Tres Creus. La participació, com de costum, fou nombrosa.

Jesucristo superstar

A darreres hores de l'horabaixa del dia del Ram, damunt els graons, començava la representació de l'obra musical *Jesucristo Sperstar*,

una versió moderna de la passió i mort de Jesucrist. Molt encertadament fou representada per joves de Vilafranca i el nombrós públic, que omplia tota la plaça, sortí satisfet de l'espectacle.

Associació de comerciants

Dia 21 l'Associació de Comerciants i Empresaris de Montuïri va celebrar Assemblea General en el transcurs de la qual fou elegida la junta directiva. Està integrada per **Antoni**

Antoni Mayol, President de l'Associació de comerciants

Mayol, President; Antoni Bennassar, Vicepresident; Maria Montoro, Secretària; Benet Rigo, Tresorer, i sis vocals més. En acabar es va decidir fer un sopar de companyonia dia 22 d'aquest abril a Cas Carboner per celebrar la inauguració de l'Associació. L'assistència es pot confirmar al president o al secretari.

Jornades Culturals

Els dies 21, 22 i 23 les escoles celebraren les jornades culturals, els objectius de les quals giraren entorn a la recuperació de la història a través de l'arqueologia (el tercer cicle) i ecologia i reciclatge (la resta).

Cuidadors de majors dependents

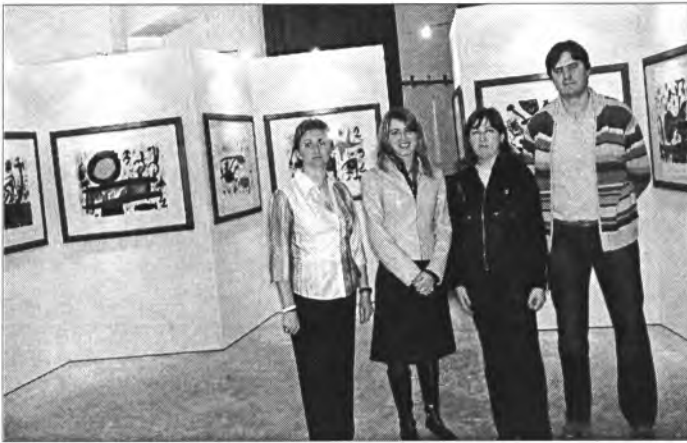
Molt satisfets sortiren els partici-

(Continua a la pàgina següent)

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

L'exposició Miró fou muntada en homenatge a Joan Prats

El sopar contra el càncer fou un èxit

Catalina Conta Contes va venir a Montuïri dia 28 horabaixa convidada per l'Associació 0-3 anys i als baixos de l'Ajuntament va entretenir nins de totes les edats

Paula M. Amengual va presentar el seu primer llibre

(Ve de la pàgina anterior)

pants a l'exposició d'un programa pitot celebrat a Montuïri dia 23 amb l'objectiu de donar suport i ajuda a les famílies que s'encarreguen de cuidar persones majors amb algun nivell de dependència.

Exposició Joan Miró

Una exposició amb 15 litografies originals del pintor Joan Miró (1893-1983), organitzat per la Banca March, tingué lloc a la sala d'actes de l'Ajuntament el passat 24 de març.

Presentació de dos llibres

El vespre de dia 28 i després de la convocatòria del Concurs de Conte Curt per a enguany, foren presentats el volum nº 8 de la Col·lecció *Quaderns Montuïrers* amb el títol *Son Fornés, les restes d'una comunitat mil·lenària*, per la seva autora Paula M. Amengual i el llibre que conté els contes guanyadors de Concurs de Conte Curt de l'any passat, per Francesc Fiol, Conseller de Cultura del Govern Balear.

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Les festes de Setmana Santa, Pasqua i del Puig

Com anys anteriors i amb la solemnitat i participació de multitud de montuïrers, el diumenge del ram, com ja s'ha dit més amunt, començaren les tradicionals celebracions cristianes de Setmana Santa i Pasqua i acabaren dia 29 amb el clàssic i secular dia del Puig, tan estimat pels montuïrers. Unes commemoracions que mai no perden actualitat i... per molts d'anys!

Les Jornades Culturals 2005 han esdevingut arqueològiques i ecològiques

Sota el lema Enganxa't a les 3 eRRRRes el Col·legi Joan Mas i Verd va dur a terme les **Jornades Culturals 2005** els dies 21, 22 i 23 de març passat. A primera hora del matí de dia 21 es féu la presentació de les jornades amb la benvinguda i cançó a les 3 eRRRRes i ja tot seguit va començar els desenvolupament tal com estava previst en el programa d'aquestes interessants jornades.

Els petits, d'**educació infantil**, començaren treballant sobre murals dels contenidors, muntatge de l'exposició, joc de reciclatge; pintaren elements i dugueren a terme una visita al Parc Verd de Montuïri. El segon dia, matí i tarda, els de 4 i 5 anys treballaren en el taller d'informàtica i tots elaboraren un dòmino d'aula, taller de xancles i visita a l'exposició, jocs de reciclatge i ja el tercer dia elaboraren un dòmino gegant.

L'alumnat del **1r cicle** va començar netejant un redol de "Sa Potada del Dimoni" i pujada al Puig. També dugueren a terme jocs de reciclatge, elaboració d'un dòmino d'aula i muntatge de l'exposició. A un taller elaboraren paper reciclat, visitaren posteriorment l'exposició. I ja el tercer dia treballaren al taller d'informàtica, elaboraren un dòmino gegant i s'entretingueren en jocs de reciclatge.

Els del **2n cicle** també s'iniciaren netejant un redol de "Sa Potada del Dimoni", la pujada al Puig, s'esmenaren en el taller d'informàtica, classificació de deixalles i muntatge de l'exposició, elaboració d'un dòmino

d'aula, jocs de reciclatge, visita a l'exposició, elaboració de paper reciclat, elaboració d'un dòmino gegant i finalment participaren en en conte "Taller liter-ecològic".

Els alumnes majors, del **3r cicle**, amb el respectius professors començaren les activitats participant en el programa "L'arqueologia entre bastidors", la primera activitat del qual fou una excavació simulada dirigida per Cristina Rihuete, directora del Museu de Son Fornés i l'arqueòlega montuïrera Paula M. Amengual, les quals prèviament havien preparat prop del Molí des Fraret un jaciment de 3x4 i de 4 cms. de fondària. Allà hi havia restes de l'època talaiòtica, com foren ceràmica, fogons i altres objectes diversos. Després, amb les peces trobades, realitzaren el taller de laboratori "Recuperem la història a través de l'arqueologia" i muntaren una exposició. Aquesta activitat es perllongà el tres dies. Els alumnes d'aquest cicle també participaren en activitats semblants a les dels altres cicles.

Al migdia del dia 23 tingué lloc la cloenda amb un joc del dòmino gegant al pati per part de tot l'alumnat del centre i finalment l'acomiadament de les ja 4 eRRRRs: Redu, Reuti, Recí i Recu (*reduir, reutilitzar, reciclar i recuperar*). Tot per ajudar a no contaminar.

Activitats que s'han de considerar com un taller gegant emmarcat i format part de les Jornades Culturals 2005.

Roberto Vizcaíno Cifre "Roberto"

Tant s'identificà amb el nostre poble que fou com si hi hagués nascut i viscut sempre

Al principi dels anys quaranta Ramon "Solleric" –mestre d'obres– estava edificant un xalet a la zona de Son Armadams (Palma). Al mateix carrer hi havia a prop un matrimoni amb un quants fills petits. Un d'ells, Roberto, d'uns 7 o 8 anys li cridà l'atenció per la seva simpatia i es feren amics. Amb el permís dels seus pares un dissabte el dugué a Montuïri amb ell. Fou el començament. Llavors tots els dissabtes venia amb el nin, al qual li agradava molt el nostre poble i aquí començà a fer amics. Arribà l'estiu i en Roberto passà totes les vacances a Montuïri. L'al·lotó estava més al nostre poble que amb els seus pares, a Palma. Es pot dir que vivia amb el matrimoni format per en Ramon i la seva esposa com si fos quasi un fill seu. Fins i tot hem de dir que anava a classe a les escoles. Uns dels seus mestres foren Josep Sans i Jerònia Juan. I va anar fent amics.

Passà el temps i Roberto Vizcaíno Cifre –aquest és el seu nom complet– era ja un jove que s'havia identificat amb el nostre poble com si hagués nascut i viscut sempre aquí. Fins que a la fi tornà a la casa dels seus pares per ajudar-los al negoci que duia la

família. Mai, però, no va perdre el contacte amb el nostre poble. Continuava venint llagues temporades i sempre que la feina li ho permetia. Aquí tenia una altra família i amics de la infància, que són els que lliguen més fort. Inclús la seva esposa és de Montuïri. És, en poques paraules, el perfil del nostre entrevistat. Va veure la llum per primera vegada a Palma l'any 1935.

Es casà amb Magdalena Mayol Mas el 29 d'abril de 1959. Tenen dues filles, dos fills i sis néts.

Roberto tingué cinc germans i germanes. Els tres primers passaren ja a

millor vida.

– A què es dedicava la teua família?

– El meu pare proveïa tots els vaixells estrangers que feien escala o recalaven al port de Palma. Mira –ens diu allargant-nos una tarja, on es llegeix entre altres informacions: "Pedro Vizcaíno e Hijos - General Provisión Supplier".

Miram la tarja el temps que l'interrogam amb la mirada.

– Un germà meu i jo heretàrem aquesta feina –ens diu.

– Quines companyies servíeu?

– Totes les estrangeres, com he dit, els vaixells de les quals feien escala en el port de Palma, per grossos que fossin. Molta feina i a més eren exigents.

– No proveïeu cap companyia espanyola?

– Només dues molt importants: "Ibarra" i "Aznar".

– És de suposar que vares haver d'aprendre alguna llengua estrangera.

– Sí, ens diu. Domín l'anglès, el francès i l'alemany, a més del castellà i català, com és natural.

– Quin tipus de proveïment fèieu als vaixells?

– Generalment tot allò que estava relacionat amb l'alimentació: carn, llet, vi, fruita, verdures... dins una llarga llista alimentària; tot de qualitat. Per exemple: un dia que recalà al port el portaavions "Forrestal" li vàrem servir entre molts d'altres articles, vuit mil dotzenes d'ous, que vàrem haver de cercar i preparar adequadament en dos dies, contractant personal extra per empaquetar-los-ho bé. Entre la gent del port encara es comenta aquest cas! L'armada del Estats Units era un bon client nostre.

– Segur que vares tenir l'oportunitat de conèixer personalitats d'una certa importància.

Restaurant Es Molí d'en Perons

Menú dies laborables • Cuina internacional • Parrilla

(Dimecres, tancat)

C/ Es Molinar, 51 • Tel. 971 64 65 08 • 07230 Montuïri

– En efecte. Parlant uns quants idiomes em relacionava directament amb personal naval de categoria. Per exemple, la VI Flota americana quan rellevava un cert nombre d'unitats, aquestes es concentraven a Cannes abans de fer-se a la Mediterrània. Allà hi acudia jo a entrevistar-me amb els caps de subministraments dels vaixells per acordar amb ells les quantitats, tipus i varietats de productes que nosaltres havien de tenir preparats quan fessin escala al port de Palma. Els encàrrecs eren tan grossos que no podien improvisar-se.

– Tal volta tindràs anècdotes interessants o casos singulars succeïts per contar, el temps que duies aquesta activitat?

Somriu lleugerament abans de contestar.

– Sí –ens diu–; podria contar i no acabaria. A vegades passen fets o coses que no esperes. Per exemple el cas del creuer nord-americà "Springfield", que estant en alta mar rebé l'ordre de desplaçar-se a Corea. Desvià la ruta passant pel port de Palma per recollir provisions. Nosaltres ja havíem proveït tots els vaixells de la VI Flota i no l'esperàvem. Jo estava de vacances. No et pots imaginar les passes que feren, les cridades per telèfon... fins que em localitzaren. El proveïrem ràpidament.

Es retura un moment fent memòria.

– Un cas interessant i de pel·lícula fou el que em passà amb un oficial de subministre, també de l'armada americana. Només donaré detalls breus. Com he dit tenia moltes relacions i una d'elles fou, com he dit, amb un oficial de subministres, americà, d'origen cubà. Em resultava simpàtic. Temps després es desencadenaren en el Caribe, concretament a Cuba, conflictes bèl·lics i triomfà la revolució encapçalada per Fidel Castro. Tot el món n'estava interessat a través de la premsa, ràdio, i TV. Però vetací que de cop vaig rebre una nota oficial en la què em citaven unes autoritats policials estrangeres a l'hotel "Melià Mallorca", abans "Bahia Palace". Desitjaven fer-me una sèrie de preguntes. Varen ésser tres agents del FBI, d'EUA. Em feren

Subministrava productes alimentaris a la VI Flota Americana de la Mediterrània i proveïa els vaixells estrangers que feien escala al port de Palma

Està enamorat de Montuiri. No passa cap setmana sense venir-hi uns quants dies. Fins i tot hi està empadronat

tota casta de preguntes sobre la meua relació amb l'oficial americà d'origen cubà. Devora jo tenia també un agent de la policia espanyola assistint a l'interrogatori i quan comprovaren que els nostres contactes es limitaven només al proveïment de l'Armada, es disculpaven i molt correctament s'acomiadaren. No era massa agradable que el FBI vingués a visitar-te. Aquestes sigles impressionen a qualsevol.

– Insistesc: només subministràveu als vaixells americans?

– No. Se'n presentaven de moltes nacionalitats. La firma del meu pare tingué un cas molt especial i dramàtic.

En Roberto es passa la mà per la cara abans de continuar.

– Un vaixell mercant de la Unió Soviètica a causa d'un fort temporal encallà baix de la Murada. Hi va romandre mesos. El capità al cap d'un cert temps acudí a la nostra oficina i parlà amb el meu pare. El problema era el proveïment, ja que entre Rússia i Espanya aleshores no hi havia relacions. La nostra casa proveï el

vaixell, però no cobrarem. El capità se suïcidà. Nosaltres ho sentírem molt. Tant ell com la tripulació eren gent molt correcta.

– Si vosaltres subministràveu només vaixells estrangers, qui s'ocupava dels espanyols?

– Excepte les dues companyies espanyoles que he anomenat, era una altra empresa la que s'encarregava de proveir-los. Per cert, nosaltres a vegades també servíem recanvis per als motors d'alguna embarcació que ho necessitava. Un dels vaixells que vàrem servir fou el iot d'Errol Flin. Vaig parlar amb ell en diverses ocasions. Era molt tractable.

– Vivia aquest actor dins el mateix vaixell?

– Sí i no. Hi estava molt dintre, però tenia un xalet que li deien "El Molí", entre Cas Català i Illetes. Am bell també s'hi veia la seva dona, crec que era l'actriu Patricia Wimore.

– Feres el servei militar?

– Sí. Al cos d'Infanteria de Marina, a Palma. Passà un cas molt curiós:

(Continua a la pàgina següent)

Tiberi

Menjars cuinats i càtering

Oferim qualitat i confiança

C/ Andrea Doria, 46
07014 Palma
Tel. 971 733 062
Mòbil. 676 40 63 86

Servei exclusiu de càtering per a noces i banquets

Cases de Els Calderers (Sant Joan), Son Maixella (Valldemossa), Comasema (Orient)

Buffets per endur-se'n per a celebracions familiars, comunions i aniversaris

Servei a empreses, presentacions, convencions, esdeveniments i dinars d'empresa

Menús a mida, servei de cambrers i cuiners

Menjars preparats per endur-se'n

Transport i servei a domicili

Menú diari al Restaurant LLAR DE LA JOVENTUT-
CONSELL DE MALLORCA, (C/ General Riera, 111 de Palma)
Tel. 971 17 37 77

(Ve de la pàgina anterior)

vàrem jurar bandera a Andratx i ens hi dugueren de Palma amb un vaixell el dia abans. Vàrem passar la nit a les butaques d'una sala de cinema.

El nostre interlocutor no pot evitar un somriure quan ho conta.

– Tornant al teu treball: sembla que la teva feina o ocupació suposava conèixer o tractar persones d'una certa altura social.

– Així és. Vaig tenir l'oportunitat de conèixer i fer noves amistats. M'ajudà molt el coneixement d'idiomes. Però no només tenia amistat amb estrangers. Com se suposarà també tenia amics de més a prop. Per exemple amb en Baltasar Porcel, l'escriptor, ens férem molt amics. Els dos en carta ocasió vinguérem junts a Montuïri.

– Pel que ens has dit sembla que et tocava viatjar bastants ocasions. Ens equivocam?

– No t'equivoques. El viatjar formava part del meu treball. Fruïa desplaçant-me fora de l'illa. Conec França, Suïssa, Bèlgica, Dinamarca, Suècia, Alemanya, Portugal, Itàlia i també Cuba.

– Vaja; així mateix t'allargares. Però... situem-nos més a prop. Cada dos per tres véns a Montuïri: què és el que t'estira?

La seva miada s'escampa i somriu obertament.

– A Montuïri hi he viscut bona part de la meua vida. L'estim. Em sent

montuïrer. Bastants d'amics, molts de la infància, són d'aquest poble. He viscut amb persones que ja no hi són, però que també estimava. La gent és hospitalària i amiga de fer cas. Com no he d'estimar aquest poble! És el meu poble. A més, no puc oblidar dates i festes importants, com són la festa de Sant Bartomeu, el dia des Puig... Han d'ésser montuïrers per apreciar el valor d'aquests actes, d'aquestes festes. Són per a mi esdeveniments molt importants. La meua estada a Montuïri al llarg dels anys, marcà el meu mode d'ésser.

Es retura un moment per afegir:

– Et donaré un altre detall que confirma tot quant t'he dit. Fins i tot estic empadronat a Montuïri. Ja es pot suposar el què significa aquest poble per a mi.

– No obstant fa anys les teves estades aquí eren més llargues.

– Sí –ens diu un poc més seriós–, hi ha un motiu. Estic un poc delicat de salut. Si estam al nostre pis a prop de Palma no he de desplaçar-me tan enfora per anar a l'especialista. Però la meua visita setmanal al poble no sol fallar.

– Amb tantes personalitats amb qui t'has comunicat, anomena'n una que ha fet història i no has tractat precisament.

Pensa uns moments. Està indecís.

– No vol dir que la que diré sia la més important, però sí molt rellevant dins la història de la investigació o la

medicina: el Dr. Fleming.

– Estàvem pensant... tu parles tres idiomes estrangers. A on els aprengueres?

– Senzillament han estat molts d'anys de viatjar i tractar amb persones de diferents països diàriament. Aquestes relacions verbals, més bastants classes d'idiomes, m'ajudaren molt. Per aprendre el francès vaig haver de passar una aventura perillosa...

– Tenim encara un petit espai. Per què no ens ho contes breument?

– En poques paraules: per dominar bé el francès vaig anar a Alger. Hi havia d'estar uns quants mesos al temps que ajudava un proveïdor que coneixíem. La meua estada va coincidir amb la lluita per a la independència d'aquest país. Els disturbis eren freqüents. Les bombes i els actes violents dins la capital estaven a l'ordre del dia. Era com Iraq avui. Feia por. No podia sortir del país. Hi vaig estar dos anys. Vaig tornar amb el francès ben sabut – ens diu en to humorístic.

– Per últim: els millors anys de la teua vida?

– Els que vaig estar de nin i jove vivint a Montuïri.

La vida, el quefer diari ens fa topar a vegades amb esdeveniments inesperats. Mentre dialogàvem amb el nostre entrevistat a estones l'entrevistador ha quedat sorprès, enganxat en el relat. En aquests anys dels què parlàvem la majoria dels qui vivíem al poble gairebé no podíem guaitar tímidament fora de l'illa. Mentrestant la seva oficina desenvolupava una gran activitat. Ell es movia entre persones i països estrangers. Entre les persones amb les que es relacionà hi havia figures de talla.

Quan evocàvem el passat, Roberto es donava compte que havia viscut fets i situacions que sobrepassen els esdeveniments que hi pugui haver dins la vida quotidiana d'un petit poble. L'hem observat en algun moment al llarg de la conversa amb la mirada perduda molt enfora. Tornava reviuire uns moments i unes situacions llunyanes i irrepitibles, que la boira dels anys no ha pogut esborrar.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

Restaurant
JARDINES

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

El cacau

HISTORIA

Es tracta d'un arbre perenne que pot assolir una altura d'entre 6 i 12 metres. Els primers cultius coneguts corresponen a les cultures maies (500 aC) i el seu nom prové de la paraula maia CAC, que significa vermell en referència al color vermell dels seus fruits i CAU, que expressa la idea de puresa i foc. Els maies i asteques li atribuïen origen diví, motiu pel qual empraren el nom de "xocolatl", per referir-se a la beguda aromàtica que s'obtenia amb les seves llavors, les quals també serviren, a més, de moneda de canvi; costum que va perdurar per espai de bastant de temps i que Hernan Cortès va aplicar als seus soldats.

Fou precisament Hernan Cortès el primer europeu que va provar aquesta beguda i els monjos que varen participar a les seves expedicions, foren els responsables de la seva introducció a Europa (1615). En realitat les primeres referències a Europa parlen de "xocolate" com a medicament, ja que es creia que podia ser útil en el tractament de l'angina i el dolor de cor, encara que darrerament ha perdut aquesta consideració de beneficiosa per a la salut.

A Europa es va substituir la mel pel sucre, i la vainilla per la canyella. Més endavant la combinació amb la llet i el sucre no va ocórrer fins a principis del segle XIX, època en què es varen desenvolupar les in-

dústries xocolateres (*Nestlé*), les quals aconseguiren separar la part grassa (saïm de cacau), i així va romandre el cacau en forma de pols soluble en els líquids.

ORIGEN

És originari de Mèxic i Amèrica Central. El seu cultiu s'ha entès a regions tropicals d'Àfrica i Àsia.

Botànicament: és el *Theobroma cacao* L que deriva del grec *Theo* (déus) i *broma*, aliment, perquè així se'l coneixia com "aliment dels déus".

Composició química: La llavor del cacau conté un 50% de saïm de cacau, Theobromina i una mica de cafeïna, elements minerals (magnesi, fòsfor, ferro) i a més conté polifenols d'acció antioxidant. De fet, a la segona guerra mundial les tropes americanes foren racionades amb tres barres de xocolata diàries com única font de nutrició.

PROPIETATS

La teobromina és diürètica antioxidant, du a terme una important activitat cardioprotectora, motiu pel qual la xocolata en quantitat moderada pot consumir-se tranquil·lament. Encara que, com tot, en aquest món, té els seus efectes contraris: com són al·lèrgia al cacau, digestions pesades, estrenyiment, acne juvenil, insomni especialment en els nins; no hauria de consumir-se durant l'embaràs ni la lactància.

El saïm de cacau que s'extreu per pressió de les llavors torrades, és un poderós emol·lient i cicatritzant.

La seva aplicació resulta útil en els següents casos: crulls en els llavis produïts per la sequedat i el fred, crulls en el mugró de les mares alletants, cremats, irritacions, hemorroides o morenes.

En resum: aquí ens trobam altra vegada davant un nou obsequi de la natura, el cacau, del fruit del qual s'extreu aquest polsim que després d'afegir-hi els seus corresponents ingredients, ens proporciona la deliciosa xocolata, que amb raó els maies mexicans l'anomenaren "Aliment dels déus".

De la xocolata darrerament s'ha descobert que és perjudicial per al bon estat dels ossos, ja que conté sucre, grasses i àcid oxàlic (COOH)₂, substàncies, totes, d'acció desmineralitzant.

APOTECARI

A Sicília

Bartomeu Ribas "Xorri" i Tomàs Salom, flabioler dels Cossiers, amb Catalina Arbona, néta del director de **Bona Pau**, amb l'Escola de Música i Danses de Mallorca participaren en el 50è festival folklòric internacional celebrat a Sicília a finals de febrer on, entre els 30 grups de tot el món, guanyaren el premi al grup més votat de la web

Bar
Restaurant
Ca'n Xorri

Menú diari: 7€

Menjar a la carta

Berenars variats

Carrer Major, 2
Tel. 971 644 133
07230 Montuïri

Miquel Verd de "Can Pofang"

Llicenciat en Comunicació Audiovisual, fou Codirector de la primera sèrie emesa per IB3: L'amo de Son Quint

Miquel Verd Canyelles, va néixer a Montuïri dia 4 d'abril de 1975. És llicenciat en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i ara està preparant el doctorat. És productor i realitzador i propietari d'una productora anomenada Singular Audiovisuals, amb 9 empleats al seu càrrec. Les aficions són fer esport i pintar.

– Com va sorgir el projecte de rodar L'amo de Son Quint?

– Aquest projecte va néixer a l'hivern del 2003 i es va començar a enregistrar el març del 2004 amb un plantejament molt clar davant la futura creació d'IB3. Jo vaig apostar per fer un producte de ficció totalment mallorquí, actors, càmeres, decorats..., i demostrar no en fets sinó en realitats que aquí som capaços de fer coses amb uns mí-

nims de mitjans i d'inversions.

– És una pel·lícula basada en un fet real?

– No és un pel·lícula biogràfica, però si està inspirada en la vida d'Andreu Oliver des d'un punt de vista general, és perquè era un personatge conegut amb una doble vida amorosa, problemes de testament,

havia fet duros amb el contraban i després amb la construcció, és a dir ingredients que podien enganxar a la gent. Però la guionista no va fer una investigació exhaustiva sinó que es va basar en les notícies que havien sortit pels diaris i en opinions populars. A més també surten noms inventats com el del poble *San Bartomeu*, de la possessió *Son Quint...* però els personatges sí que tenien el seu nom de pila, el llinatge no.

– Per què vares venir a rodar a Montuïri?

– Per dos motius fonamentals. Primer perquè Montuïri encara conserva l'encant de la Mallorca rural rústica, en determinades cases, l'església, la rectoria, Can Rei, Sa Torre, el cementiri i l'ajuntament. I el segon aquí en coneixen i a l'hora de gravar és una facilitat quan has de demanar permisos ja que fas una invasió i una ocupació dels llocs. A part que em feia il·lusió que sortís el meu poble i consider que ha estat un encert pels comentaris que la gent em diu, com per exemple gràcies per haver mostrat Montuïri per tants d'indrets.

– Com és va fer el càsting per seleccionar els actors?

– Tots els actors són mallorquins. Ens vàrem posar en contacte amb en Rafel Aguiló que dirigeix espectacles teatrals i també amb grups de teatre de diferents pobles. Els extres i figurants ho vàrem fer a Montuïri els quals estaven citats al Dau, els fèrem una foto i després si ens anava bé els cridàvem per telèfon.

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

**– Va ser complicat dirigir els ex-
tres montuïrers?**

– No, per ells no. Fèiem una explicació de la seqüència que anaven a gravar i ells obeïen perfectament. Va ser divertit perquè quan els posaven el maquillatge alguns em deien que no s'havien maquillat mai.

**– Saps si esta previst tornar-la
emetre?**

– La idea d'aquest projecte era una minisèrie de 3 capítols, però pel dia de la inauguració hi va haver un canvi de format i es va reconvertir en una pel·lícula o tele-movie i ara veurem en el setembre com ho faran perquè hi ha molt més gravat, on hi surten més gent de Montuïri i la meua idea és que s'emetin un parell projeccions a la Sala Mariana o un altre lloc perquè la gent es vegi, ja que consider que ells varen venir desinteressadament i s'ho mereixen.

**– Tens cap altre projecte en
marxa?**

– D'un projecte no se'n pot parlar fins que és una realitat. Ara tenc en marxa programes pel Canal 4, vídeos institucionals... i quan comenci IB3 un programa amb na Maria Pau Janer que es dirà *Punt de trobada*.

**– Parlem un poc d' IB3: Quants
d' anys fa que et dediques al món
audiovisual i quina ha estat la te-
va trajectòria fins arribar IB3?**

– Dins la carrera hi ha l'assignatura de pràctiques i vaig tenir la sort de fer-les amb la productora Gestmúsic, que m'introduïren d'una manera molt bona dins aquest món. Vaig fer feina amb ells a programes com: *La Parodia Nacional*", *Moros i Cristians* amb en Jordi González, *La casa de tus sueños* amb na Núria Roca, *El bus*, *Operación Triunfo* primera edició, *100 anys de cançons* amb na Nina i n'Àngel Casesnoves, *Un siglo de canciones* amb na Carmen Sevilla i en Juan Imedio, *Crónicas Marcianas*... fa 8 anys que em dedic en aquest mitjà de manera professional.

– Algunes vegades també t'hem vist actuar. Què t'agrada més, estar davant o darrera les càmeres?

– De moment, dirigir. He actuat per necessitat; per exemple a *L'amo*

de *Son Quint* tota la gent de l'equip va fer un paper i a mi em va tocar el d'un metge que parlava castellà.

**– És inevitable comparar. Creus
que el nou canal autonòmic
tindrà la mateixa repercussió
que, en el seu dia, va tenir TV3 a
Catalunya?**

– Jo tenc un talent positiu, no m'agrada tirar per avall un projecte abans que comenci. Quan va començar TV3 no era tan bona com ara; ha millorat amb en temps. El que està clar, es que com més inversió pública, més qualitat tindrà la televisió. Per comparar s'han de mirar les condicions de totes les cadenes, i pot haver-hi gent molt ben formada, recolzament públic i bons projectes, però la sort també és molt important perquè hi ha bons programes que duren poc. Pens que IB3 tindrà molta repercussió ja que a la gent li agrada veure coses d'aquí i sentir parlar en la nostra llengua. A més serà una manera de connectar amb la informació les 4 illes.

**– Has sentit les crítiques que
han sorgit arrel del primer dia d'e-
missió? Quina opinió et merei-
xen?**

– He llegit coses i evidentment són diferents, depenent del diari i del periodista. Personalment desconec que han fet les altres cadenes els dia de la seva inauguració. Jo d'IB3 estic molt content perquè varen emetre la nostra pel·lícula.

– Vols afegir alguna cosa més?

– Donar les gràcies a molta gent; a l'Ajuntament, na Jerònia Sampol i en Biel "Rei", a la família de Sa Torre, al Rector... no voldria deixar ningú per això vull agrair a tothom que hi va participar i a tot Montuïri en general.

ISABEL I MARIA ANTÒNIA

GLOSA

Programa suport als cuidadors

Jo som n'Antònia Adrover i vaig voler participar en el curset que es va fer per poder-nos ensenyar a cuidar els malalts molt bé; ben molt que me va agradar.

Varen dir amb molta raó que també s'ha de cuidar el que fa de cuidador i ajuda ha de demanar quan ell no pugui fer-ho, que té dret a descansar.

És bo saber que han de fer quan tenen un malaltet; el malalt està més bé i el cuidador, també; per això feis un curset; germans, que el pugueu fer.

ANTÒNIA ADROVER

HERBALIFE

DISTRIBUIDOR INDEPENDIENTE

José Manuel Rodríguez

NUTRICIÓN CONTROL DE PESO

CUIDADO PERSONAL

C/ Emili Pou 27 07230 Montuïri

Pide tu cita al tf: 669 84 26 30

E-mail : jmrt68@hotmail.com

Subjectat al parallamps

En el transcurs de l'any 2004 van arranjar el parallamps del campanar de l'església sense especificar detalladament en què havia consistit aquesta millora. Per aquest motiu la persona que va col·locar allà dalt les lletres i el penell o fletxa o segeta que de prop es destrien, encara que difícilment, ens féu avinent les dificultats en què es va trobar per fer aquests aparells, primer, i per instal·lar-los, després, ja que pujar a la part més elevada del campanar suposava un risc de caure i un perill incert, tota vegada que l'any 1940, que fou quan ell ho va col·locar no es comptava amb el mitjans actuals. D'ésser avui, és molt possible que la instal·lació s'hagués fet amb l'ajuda d'una grua molt llarga. Idò ell, amb l'ajuda algunes persones i uns taulons i cordes, s'enfilà allà, s'aferrà a la verga del parallamps i va col·locar primer la fletxa que assenyala la direcció del vent i després l'encreuament que porta les lletres N S E O corresponents als 4 punt cardinals (Nord, Sud, Est i Oest) i així des

d'aleshores si un s'hi fixa bé pot saber la direcció del vent.

En aquell temps era rector de la vila Gori Escarrer i qui va tenir la idea i ho va subvencionar fou en Pere Miralles Mateu, el propietari del cafè de Can Pieres, juntament amb algunes persones més. I el ferrer que ho

va forjar i ho va instal·lar fou Mateu Lladó Miralles, conegut pel ferrer d'Alcoraia. Aleshores tenia 19 anys. I fou possiblement per tenir sols aquesta edat que tingué l'atreviment d'emplaçar allà aquests elements.

O.A.

Homicidi?

Dia 1 de març passat va córrer per la vila l'horripilant notícia que un alemany que habitava pels voltants de son Miró havia cremat la seva esposa amb qui vivia, la qual ja era cendra i sols alguns ossos d'ella s'havien trobat i encara calcinats. Un fet que va commocionar el poble i fou el tema d'aquells dies.

L'autor d'aquest espantós succés resultà ser Gunter Möller, de 69 anys, qui va decidir incinerar-la i per això —segons va confessar dies després davant el jutge— va resoldre fer foc al jardí. Segons ell, va descobrir, dia 20 de febrer anterior, la seva dona morta i posteriorment i sense dir res a ningú, ni al metge ni a la policia, féu aquesta endemesa. Afegí també que el dia anterior la seva esposa tenia dolor a les cames i per aquest motiu se n'anà prest a dormir i al matí següent la trobà morta. I això que sols mancaven tres mesos per celebrar les noces d'or. Una versió que va donar l'autor després d'haver estat detingut, ingressat a la presó de Palma i posteriorment posat en llibertat amb càrrecs una setmana després.

Sembla que Möller ja havia sofert una apoplexia fa sis anys i la seva esposa, dues, una l'any 2001 i l'altra el 2004 i vivien a son Miró des de fa uns deu anys. De totes maneres haurà de passar un examen psiquiàtric i al parer serà jutjat a Palma, en un principi, per inhumació il·legal i tal vegada per altres. Ell ara se'n volia anar a Frankfurt, la seva ciutat natal, però no li serà possible abans d'haver-se celebrat el judici, si en surt absolt. Les restes trobades aporten poca llum i ara serà difícil determinar la complicitat de l'implicat que, d'ésser com ell diu, cometé a més l'error de no avisar tot d'una al metge i a la policia.

RESTAURANT

ES
REVOLT

Especialitat en
Pa amb oli amb sípia • Frit

Carr. vella de Palma, s/n • Telf. 971 64 66 00 • Montuïri

VESTIGIS DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Les creus de Montuïri

Antigament quan volien que es recordàs un fet important o senyalitzar un punt estratègic solien construir una creu. En passar pels pobles de Mallorca, península o estranger en trobam sovint i així ens adonam que en aquell indret va tenir lloc aleshores algun esdeveniment.

Les creus poden tenir diferent significat, sia fitar els límits territorials del terme, les foranies del poble, la mort d'una persona, un fet històric, etc.

A Montuïri en trobam a on sembla arribaven els seus habitatges els anys que es construïren les mentades senyals. Serien els segles XV-XVI.

La Creu den Gegues, la de Ca ses Monges, la de Ses Tres Creus, Son Rafel Mas i altres que per molestar a algú han desaparegut al llarg del temps.

La que rememora una feta està incrustada a la paret de Son Company, a la carretera dita de Petra o de Sant Joan. L'explicació que em donaren els meus pares per satisfer la pròpia curiositat infantil era que en aquell indret s'havia

mort un home.

També tenim la creu del camí vell del Puig des d'on es destria una bella panoràmica. Punt de contrada altre temps de molts habitants del poble.

Igualment veurem creus rematant fumerals, capelletes de cisternes, campanar o tanques de possessions conegudes amb aquest nom.

Temps enrera la Creu de Son Rafel Mas estava col·locada just al començament de carrer de Sa Trona. Data del segle XVII (Foto de 1933)

Nosaltres podem recordar la "Creu dels Caídos" que hi havia en el fossar, avui ja desapareguda. A altres pobles, com a Porreres hi ha l'ermita del mateix nom edificada dins el terme de Son Mas, possessió que tenia capella i era propietat dels Comelles emparentats amb els de Montuïri. La seva posada estava davant l'església d'aquest poble veïnat, segons consta als inventaris en poder nostre on tenia uns sellers molt grans.

Cal destacar les creu de caire històric: La de Lluçmajor a la carretera de l'ineix amb Ciutat. Fou construïda per commemorar la batalla i mort del rei de Mallorca, Jaume III, la "Batalla de Lluçmajor" i la mort a mans de les tropes del rei aragonès Pere IV.

Jaume III fou el darrer rei de Mallorca i amb la seva mort perdérem la nostra independència, encara que l'infant Jaume, fill seu, intentà recuperar-la durant tota la seva vida. I a partir d'aquest fet passàrem a formar part de la corona Catalano-Aragonesa, fet que no ens obligà a contribuir econòmicament a les seves aventures d'expansió; i al mateix temps començà el nostre empobriement que perdurà per espai de molts de segles.

Altra creu notable és la de Santa Ponça, la qual rememora la conquesta de Mallorca pel rei Jaume I.

Tot el que hem relatat posa de manifest que la religiositat i el cristianisme estaven molt arrelats entre els avantpassats, els quals usaven sovint el signe de la creu, encara que actualment molts s'obliden de les seves arrels o fins i tot pretenen esborrar el que hem estat i som.

CATALINA VERGER

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Ramon Robles Cano i Dolores Garcia Sabina celebren aquest mes les noces d'or

Ramon Robles Cano, natural de Galera (Granada), (1929) i Dolores Garcia Sabina, de Castilleja, també de Granada (1932), es varen conèixer al poble d'ell pel fet que ella, de nina, ja hi va anar viure; s'enamoraren i el 9 d'abril de 1955 es casaren.

Aquest matrimoni ha esdevingut un arbre fruïter i a més de bona fruita. Han engendrat tres fills i dues filles: Máximo, Ramon, Mercedes, Antoni i Mari Carmen, qui fou una destacada atleta campiona de Balears i subcampiona d'Espanya. Tots casats amb fills ja tenen 8 néts. El major té denou anys i el darrer un i mig.

Varen venir a Montuïri l'any 1960 amb tres fills, després en naixerien aquí dos més.

I tots han fet la nostra parròquia la primera comunió.

Quan varen venir, en Ramon va trobar feina a la fàbrica de blocs de ciment d'en Monserrat "Pelós" situada a na Païssa També el temps de batre va anar amb la batidora de l'amo en Biel de Males Herbes i amb la de l'amo en Bernat "Marró".

Després va passar de vaquer a Alcoraia on aleshores hi havia una vaqueria d'unes 40 o 50 vaques. Com que en Ramon a la seva terra feia de pastor va anar uns anys a guardar ovelles a Son Brondo i

Alcoraia.

Segons m'han contat era una home que tenia molt esment i estima als animals. A trenc d'alba, amb bicicleta ja es partit cap a arranjar el bestiar i tornava al poble ben posta de sol.

El cap d'uns anys de fer de pastor va anar a fer feina a la fàbrica de ciment armat de can Tomeu "Rua".

Arribats aquí i durant uns 10 anys varen anar a lloguer de casa. Vivien al mateix carrer de Sant Antoni on encara hi viuen però abans estaven dues cases més avall.

En aquell temps hi havia una gran demanda de bigues de ciment armat

i materials de construcció; la feina es pagava bé i podien fer hores d'excés. Treballant de valent varen comprar la casa on actualment hi viuen. Havia de menester reformar i a força de molta feina i de la benevolença del mestres picapedrers i fusters que li deixaven pagar a es-
pera, varen aconseguir tenir un casa seva en propietat.

Ella, na Dolores, amb els fills tenia molt que fer. 5 fills comporten molta feina i encara així i tot per guanyar uns dobberets feia trençat a ca seva. Amb el que guanyava amb aquesta feina tenia per anar a la botiga de queviures a comprar els aliments necessaris per posar a l'olla i menjar la família.

Quan anàrem a casa seva per escriure referent a ells ens topàrem amb un matrimoni senzill, familiar i ens varen fer molt de cas i encara mostraven la seva satisfacció d'haver vinguts a Montuïri.

Ens va commoure l'estima mútua i vers els seus fills i néts que, dit sia de pas, tots són encertats, tenen feina i viuen feliços. Respecte a la gent montuïrera i al poble de Montuïri s'hi troben tant bé, hi han arrelat a fons i "d'aquí —diuen— no ens mouran ni en morir: hem adquirit una tomba per estar-hi eternament".

Enhorabona Ramon i Dolores pels vostres 50 anys de matrimoni!

SION NICOLAU

Restaurant
Cas Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

EL CAMPIONAT D'ESPANYA, A MONTUÏRI Perdiu amb reclam

El passats dies 25,26 i 27 de febrer, a Montuïri i als voltants de l'hotel rural Es Figuerol, es va celebrar un important esdeveniment d'àmbit nacional: el **VIII Campionat d'Espanya de perdiu amb reclam mascle**. Les 17 perdius més dotades d'Espanya es varen trobar a Montuïri. Hi varen assistir el president de la Real Federació Espanyolade Caça, Andrés Gutiérrez Lara, el delegat nacional de la competició de perdiu amb reclam, Francisco Jiménez Aguilera i altres personalitats relacionades amb aquesta modalitat de caça.

Dia 25, al marc de l'esmentat hotel, hi va haver rebuda de participants, acompanyants i sorteig de l'ordre d'actuació. Dia 26, seguint l'ordre del sorteig, el matí començà la competició i va durar, amb un interval per dinar, fins a les 18 hores.

Acabada la jornada, tertúlia, comentaris, intercanvi d'impressions, sopar i conferència pronunciada pel criador de guàtleres i perdius, el montuïrer Joan Miralles "Felanitxer", el qual fou molt aplaudit.

El diumenge dia 27, el matí, va acabar amb l'actuació dels darrers participants al voltant de les 12. Tot seguit entrega de trofeus i dinar per a participants i assistents.

El donar els resultats i presentar el guanyador ho féu Francisco Jiménez Aguilera, Delegat Nacional de la Competició de Perdiu amb Reclam Mascle de la RFEC.

Aquesta competició –va dir el citat delegat– ha estat tot un èxit degut a la palesa gran qualitat dels participants i de les aus. Sols hi va haver dues perdius que no varen cantar. També va tenir paraules d'agraïment vers la Societat de Caçadors de Montuïri, la rebuda i hospitalitat de l'hotel Es Figuerol, al propietari de la finca Son Mojà, per haver deixat instal·lar el parat i a tots els aficionats assistents i l'èxit de la competició.

La caça amb reclam consisteix en primer fer un parat, és a dir, trobar un lloc adient per penjar el reclam, el qual ha d'esser una perdiu mascle i ensinistrada per aquesta caça. Allò

primer que fa el participant és penjar el reclam; tot seguit s'amaga a unes vint passes lluny camuflat entre els arbusts. Si la perdiu és un bon reclam al cap d'uns minuts es posa a cantar.

Des del començament el seu cant és per senyar i voler esser l'amo del seu redol. Al cap d'una estona canta reclamant una femella. Quan una perdiu mascle d'aquell voltant la sent hi acudeix en pla de brega. Aquests es troben amb un intrús que ha vingut a ocupar el seu territori i a cridar les seves femelles i a ambdues coses les volen defensar.

Per poder dur a bon fi el concurs una vegada penjat el reclam, aquest, dins un temps de cinc minuts ha de cantar. Al cap d'una estona curta que canta se li amolla d'un tros lluny primer una perdiu mascle i després una femella que quan sent el cant s'hi apropa. Quan la perdiu reclam la veu entona un altre cant. Aquesta manera de cantar es diu de rebuda. Quan el caçador li sembla despara i si encerta el tir, la mata. Aquí el reclam reacciona, baixa el to de veu, i és el cant de l'enterro. El cap d'un poc, però, reprèn amb alegria ja que se sent vencedor. Tot seguit se li amolla una femella i el reclam muda altra volta el to de veu.

Per a la classificació es determina, segons puntuació, el que més punta, com és el comportament del reclam així com l'actuació del caçador.

L'actuació de cada participant era aproximadament de trenta minuts. Durant aquest temps punta les distintes cant de la perdiu. Les més conegudes són: cornar, curritxar, esclafit, esclafits petits, d'espant, cant de major, rebuda, d'enterro, i altres tonalitats de veu. Es penalitza si toca les barres de la gàbia, si bota, si s'arrufa, si amb el cant renya, i altres comportaments.

En quant al caçador punta quan millor efectua el dispar o tir, si bé aquest no ha de disparar tot d'una.

Quan compareix la perdiu ha d'esperar que estigui una estona voltant aquell redol i que el reclam gairebé

acabi el seu repertori. Quan més prop del reclam efectui el dispar i la manera com mata la perdiu, més punta. Si falla es penalitza.

Cada actuació es gravava i d'aquella manera els assistents i participants seguirem la competició per TV amb un desfasament de mitja hora.

SION NICOLAU

CLUB SA NOSTRA D'OR
Viajes pensionistas

Ruta
IV CENTENARIO
DEL QUIJOTE
Primavera'05

MALLORCA
Salidas: 17 de Abril
2 y 22 de Mayo

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Una colla de 5 amigues

Les al·lotes que anaven a Ca ses Monges sortien generalment a passejar amb "pandilles" i gairebé totes tenien les seves pròpies amistats; afecte que després conservaven al llarg del temps. I entre aquests grups d'adolescents en aquesta ocasió, uns anys abans de 1950, es trobaren aquestes cinc: (d'esquerra a dreta) Antònia Cerdà "Bulla", Sebastiana Verger (de Sabor), Antònia Cerdà "Poeta", Maria Miralles "Queló" i Aina Verd "Roca"

Records d'infantesa

Quan aquest mes passat vaig veure la fotografia on un bon grapat d'al·lots montuïrers en el Puig de Sant Miquel posaven amb don Pep Estelrich, vaig recordar aquell any i mig que vaig esser al Seminari on el mateix don Pep era el prefecte del meu curs i qui, per cert, ens feia anar ben per la "retxa", tant que allà no podíem fer cap desastre ni manco sortir de "botador". Un temps, record, devers els anys 1942, en què el pa anava racionat i allà també ens el racionaven a 300 grams per a tot el dia... i no sobrava res. Un any abans ja havia estudiat el primer curs amb el vicari Torrens i així fou com vaig començar pel segon. Però un dia el rector del seminari, un tal Buades, va cridar el meu pare perquè em vengués a cercar i li va dir: "Aquest no serà capellà". Ho va

En el safareix d'Es Dau

entendre molt bé i no vaig esser capellà, però, això sí, les al·lotes m'agradaven molt. Aleshores devia tenir 13 anys. I encara vaig esser a temps d'anar a les Escoles a Montuïri on, per cert, el mestre Rosselló fou i ha estat per a mi el millor mestre.

També record que en l'estiu anàvem a nedar al safareix d'Es Dau i ens feien pagar 50 cèntims per tirar-nos a l'aigua. Qui cobrava era en "Matxo", ja mort. Però per no pagar, amb en Joan Munar (fill del metge i posteriorment ell també ho fou) un dia anàrem al despatx del seu pare on tenia una màquina d'escriure amb la qual férem tota una plana de "vales" i així enganyàrem el cobrador i d'aquesta manera, de gratis,

nadàrem la resta de l'estiu. Encara que allà mateix ens en passà una de bona: Amb nosaltres venia a nedar en Pep "Comelles", però el seu pare no ho volia i per això, com ja sabíem que en retirar-se de l'era, devers les dues, menava les mules a abeurar al pou d'Es Dau, cada dia nosaltres estàvem a l'aguait per poder amagar-nos. Però aquell dia trobàvem que es torbava... Va demostrar esser més punyetero que nosaltres. De cop, sense esperar-ho, ja el tenguérem darrera nosaltres, el qual amb les corretjades començava a donar-nos "tello". I essent que nosaltres anàvem completament despullats, aquelles cinglades arribaven ben al viu i fins i tot romanien marcades. I ja podeu suposar què férem després.

MAV

Bàrbara Amengual Miralles, entrenadora de les cadets de bàsquet femení

Classificat l'equip en 6ª posició preveu per a l'any que ve un de juvenils

Va començar de molt nina a practicar el bàsquet a Santa Mònica, a Ciutat, però Bàrbara Amengual Miralles ho va haver de deixar als 14 anys per prescripció mèdica i des de llavors ençà, i ja n'ha complit 33, exerceix d'entrenadora d'aquest esport excepte 3 o 4 anys que va haver de dedicar-se de ple a l'estudi d'infermeria, carrera que va assolir al seu dia. Actualment exerceix la seva professió en el Centre de Salut de Santanyí, viu a Lluçmajor amb el seu espòs i amb satisfacció ve a Montuïri, on resideixen els seus pares, a entrenar les nines cadets de bàsquet.

– Quin temps fa que prepares a Montuïri?

– L'any passat vaig entrenar les sèniors i enguany, les cadets, ja que no tenien qui les entrenàs. M'oferiren dur-les i les vaig agafar el setembre passat.

– Com responen aquestes nines?

– Tenen moltes ganes de jugar. És un conjunt a les que les agrada molt venir als entrenaments i això que poques vegades trobes al·lotes a qui les agradi venir a la preparació.

– Quan s'entrenen?

– Tenim entrenaments tres dies

per setmana més el partit que és el dissabte o diumenge.

– Són montuïreres totes les jugadores?

– No. Tenim una mescla. N'hi ha una d'Algaida, una de Sant Joan, una d'Ariany i la resta són montuïreres. En total 11 cadets i generalment ve una infantil a ajudar-nos sempre que aquell dia no jugui el seu equip.

– Com va aquesta temporada?

– Més o manco bé. Són 16 equips i estam classificades en sisena posició, una jornada endavant, una jornada enrere. Anar un poc més amunt que la meitat, consider que va molt bé.

– Eren aquests el vostres objectius?

– Sí. Quedar classificades devers la zona mitja i sembla que ho aconseguirem. Millor dit, encara pretenem pujar més amunt.

– Quina és l'edat de les cadets?

– Oscil·la entre 14 i 16 anys.

– Aspiracions?

– A més de gaudir, procurar que tothom s'ho passi bé.

– L'any que ve és possible que alguna d'aquestes nines ja no pugui jugar amb les cadets a causa de l'edat.

– Alguna pujarà a juvenils. Fa molts d'anys que a Montuïri no n'hi ha perquè no hi ha hagut suficients montuïreres per formar un equip, però la

il·lusió és que aquí se'n formi un, cosa que esperam i desitjam per a la pròxima temporada. Aquest és al manco el projecte. Amb alguna que pujarà, alguna que actualment juga amb les sèniors i algunes que s'hauran de cercar, hi pot haver un equip de bàsquet juvenil.

Aspiració que satisfaria a la gran majoria.- O.A.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

Llibreta Estrella

Super3

EMPORTA'T DE REGAL* EL SUPERLLUMIHORA!

★ "laCaixa"

Tots els equips montuïrers se superen dins la seva categoria

Tant en futbol com en bàsquet els participants ho donen tot

L'esport montuïrer ha viscut en general un mes d'abril amb la satisfacció que suposa poder assistir a encontres on els jugadors i jugadores lluiten esportivament per prevaler dins la seva categoria. Tots, tant els de categoria nacional com els més modests d'esport base, han triomfat.

FUTBOL

Montuïri, 6 - At. Balears, 0

Als 5 minuts de joc i en un partit de temperatura ambiental de 0 graus (fred i neu a la muntanya), el Montuïri ja inaugurava el marcador donant així calor a l'encontre i tranquil·litat davant un Balears que no va mostrar en cap moment la talla que correspon a un club històric. El Montuïri va jugar millor, sobretot a la primera part, perquè la segona, amb el partit ja decidit i amb un bon espai de temps de distensió, els ciutadans encara arribaren a porteria, però no pogueren ni tan sols obrir el marcador. Posteriorment arribà el 4t, el 5è i el 6è i no se'n feren més perquè acabà el partit.

11

Vilafranca, 3 - Montuïri, 2

El Montuïri sortí decidit a guanyar amb una empenta inicial digna d'alabança. Així fou com en el minut 7 Gomila ja marcava per al Montuïri. Tot seguit, però, reaccionava el Vilafranca i aconseguí anar-se'n al decans amb un 3-1 desesperança-dor per als montuïrers, però així i tot tornà reaccionar el Montuïri i marcà un altre gol, però no dos, que en justícia es mereixia: la igualada hauria estat equànime.

Ferriolenc, 2 - Montuïri, 1

Partit igualat i que el Montuïri hagués pogut empatar si el defensa montuïrer José no hagués introduït involuntàriament la pilota en pròpia porteria. La primera part acabà 1-0, però a la segona reaccionà el Montuïri després del 2-0. Mancant 15 minuts per a la conclusió Llistó de penalti posà el 2-1 i a partir d'aquí lluità amb ímpetu, però ja no pogué igualar el matx.

L'equip cadet femení Montuïri Munper, enguany ben classificat a la seva categoria

Montuïri, 1 - Penya Sta. Eulàlia, 0

Un dels millors partits jugats en Es Revolt amb dos conjunts molt igualats. La primera part fou de lleuger domini visitant i a la segona el joc del Montuïri va prevaler també, però per poc, sobre el dels eivissencs, si bé en tot moment el partit excel·lí per la rapidesa i velocitat d'ambdós equips, i això féu que la pilota constantment anàs d'una a l'altra porteria. I ja en el minut 90 de la segona part es cometé un penal sobre un davanter del Montuïri, el qual, llançat per Llistó, va donar la victòria al conjunt local.

2ª Regional

Montuïri, 3 - Colònia de St. Pere, 1
Petra, 3 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - Barracar, 3

Juvenil

Porreres, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 2 - Son Oliva, 4
Llucmajor, 1 - Montuïri, 1

Cadet

Sollerenc, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - St. Gaiatà, 0
At. Collerenc, 2 - Montuïri, 3

Aleví

Montuïri, 3 - Cardassar, 2
Montuïri, 1 - Alaró, 1

Benjamí

Sineu, 2 - Montuïri, 7
Montuïri, 3 - Artà, 0
Cardassar, 1 - Montuïri, 2

BÀSQUET FEMENÍ

1ª autonòmica

Drac Montuïri, 52 - Llucmajor, 57
Pollença, 53 - Drac Montuïri, 52
Drac Montuïri, 55 - Palma Planas, 41

Cadet

Montuïri Munper, 64 - Andratx, 28
Artà, 39 - Montuïri Munper, 74
Montuïri Munper, 46 - Bons Aires, 34

Infantil

Montuïri Manera, 73 - Llucmajor, 35
Impremta Bahia, 52 - Montuïri Manera, 42
Andratx, 50 - Montuïri Manera, 52

Mini

St.J.Obrer, 26 - CB Montuïri Verger, 61
CB CIDE, 24 - CB Montuïri Verger, 61
CB Montuïri Verger, 70 - BA Sa Cranca, 24

Manifestacions lúdiques

A l'entorn de les festes pasquals i del Puig es varen organitzar diferents manifestacions lúdiques a les que hi participaren un bon grapat de montuïrers entre les que cal destacar les eliminatòries individuals de teak break de tennis, futbet 2x2, futbol de veterans, campionat de truc i campionat de tella. Foren aquestes dues darreres tal vegada les que despertaren més expectació i a les que la participació fou més espectacular.

Vint parelles (foto de d'alt) varen participar enguany en el campionat de truc celebrat en Es Revolt els dies 24, 25 i 26 de març passat, parelles que es varen anar eliminant i a l'acabament el resultat fou aquest: 1ª - Joan Pocoví "Gurill" i Llorenç Mayol "Sito"; 2ª - Sebastià Rigo "Diego" i Rafel Jaume "Pistola" i 3ª (empat) Joan Verdera i Joan Manera "Ros", i Miquel Pocoví "Gurill" i Jordi Llull "de Son Trobat".

La participació en el campionat de tella també fou molt nombrosa. Romangueren classificats per a la final que es va celebrar en el Puig els onze que veim a la foto del costat. Allà, després de realitzades 10 tirades, la classificació definitiva resultà ser aquesta: 1r - Josep Nicolau Mulet; 2n - Miquel Fullana, i 3r - Bartomeu Verger.

ATLETISME

Joan Barceló Prohens, 3r classificat d'Espanya

Duant el darrer cap de setmana del passat febrer (dies 26 i 27), el corredor montuïrer Joan Barceló Prohens aconseguí lluir la medalla de bronze després de la disputa del XVI Campionat nacional en pista coberta ("indoor") per a atletes veterans, ocorregut a Oviedo. El guardó susdit l'obtení en la prova de 800 metres llisos, utrapassant la línia de meta rere el vencedor, Miguel Díaz, de les Illes Canàries, i del peninsular Manuel Garrigas. El nostre esportista, adscrit al club "Opel-Felanitx" hi invertí un temps de 2 minuts i 57 segons. Congratulacions!

Levi's
DIESEL
Avirex
Lee

MAN'S

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56
▼
Porreres
▼

Reunió Prebaptismal

Convidam tots els pares i mares dels infants que han de ser batejats durant els mesos d'abril, maig i juny a una reunió prebaptismal el dimecres dia 13 a les 21'00 a la rectoria.

Missa amb nins

L'Eucaristia amb els infants de la catequesi serà el diumenge dia 24. Convidam tots els pares i mares a participar-hi

Agraïment a l'Ajuntament

L'obra musical *Jesucristo Superstar* que posarem en escena el diumenge de Rams el grup de jo-

ves de Vilafranca fou elogiada per molts dels assistents. Agraïm la valuosa ajuda econòmica de l'Ajuntament, de 700 euros, per tal de fer possible aquesta representació musical.

Agraïment econòmic amb motiu de la festa del Puig

Agraïm els donatius que molts/es heu fet en la festa del Puig per tal de pagar les despeses de la nova porta. A tots els que heu contribuït en la causa de mantenir el nostre patrimoni religiós, moltes gràcies.

El St. Crist a la processó del Dijous Sant, enguany →

La sacralitzat de l'altre i experiència interreligiosa

Pel cristians, la resurrecció de Jesús és el motiu principal que dinamitza, motiva i convida a acollir l'altre com un germà. Perquè l'altre ens desafia i ens enriqueix; ens obri a la novetat i al pluralisme. Ens convida a practicar la misericòrdia i el respecte. No dubtam que tot això no és fàcil, però en la mesura que es practica ens enriqueix.

Quan ens obrim a les altres cultures i religions no sols suposa un autoconvenciment personal de la pròpia tradició, sinó també una autoafirmació de la riquesa existent en les altres cultures i religions. Tant les cultures com també les religions són com l'arc de Sant Martí. La seva varietat de colors possibilita una imatge tan rica i sorprenent que commou el cor. La varietat de religions ens mostra les diverses cares i fesomies del Déu únic que té tants de noms i tantes maneres de revelar-se.

Vivim un moment no sols de crisi de valors, sinó també una gran crisi religiosa. Són molts els qui avui es declaren ateu o agnòstics. El teòleg Merlau Ponty deia: "Se llama ateo a todo pensamiento que desplaza o define de manera distinta lo sagrado". No dubtam que n'hi ha molts que no creuen, però no creuen en les institucions (Església), les persones (bisbes, sacerdots, religiosos/es); no creuen en aquelles idees, pensaments, imatges de Déu

que se'ls ha ensenyat. Però creuen a fer i practicar la justícia, la solidaritat, la fraternitat... Els mateixos valors pel qual Jesús gastà i desgastà la vida. Tenc la plena convicció que tot ésser humà és creient per naturalesa. Creient en la força dels homes (el bé, l'amor, la tendresa) i en la força misteriosa que va més enllà de les coses finites (Déu).

Vivim una forta crisi religiosa, però no espiritual. L'espiritualitat va més enllà de les religions i se situa en el nivell de la consciència superior¹. La mística és la millor expressió d'aquesta consciència lúcida que possibilita una plena comunió amb Déu.

Una experiència espiritual gratificant no sols possibilita una convicció per un compromís a favor dels altres, sobretot dels més petits i marginats de la societat, sinó també obre camins d'esperança que orienten la vida vers una plena consciència de ser estimat per Déu. Totes les religions disposen d'una pedagogia adient per poder fer aquesta experiència. Trobar-se en el Déu i Pare de tots és trobar-se en la força desbordant que està més enllà de les institucions, les obligacions, els ritus, les normes, els conceptes². El mestre Eckhart pregava i deia: *Déu meu, alliberau-me de la imatge que m'he fet de vos*. Déu desborda tota imatge i tot concepte. Déu sols és pot

experimentar, de cap manera es pot demostrar. L'ateisme que molts diuen que confessen no és altre que manifestar que no creuen en el Déu que l'Església i els cristians els hem ensenyat. Quin goig és tenir l'experiència d'un Déu Pare-Mare de tots! Pare i Mare de tots els creients, de tots aquells que confessen i professen la religió de l'amor, d'un Déu que és amor sense mesura. Estic segur que en la mesura que les religions, també la cristiana, més que exigències i prohibicions practiquin els preceptes que Jesús ens ensenyà, un nou horitzó s'aixecaria en el nou mil·lenni que just hem començat.

El poeta místic musulmà Ibn Arabí així expressà la seva fe: *Hubo un tiempo que yo rechazaba a mi prójimo si su religión no era como la mía. Ahora mi corazón se ha convertido en el receptáculo de todas las formas: Es pradera de las gacelas y claustro de los monjes, templo de ídolos y claustro de los monjes, templo de ídolos y Kaaba de peregrinos, tablas de la ley y pliegos de Corán. Porque profeso la religión del amor y voy donde quiera que vaya su cabalgadura, pues el amor es mi credo y mi fe.*

¹ Cfr Antonio Blay, *Personalidad y niveles de Conciencia*. Ed Indigo, Barcelona 1991

² Cfr Willigis Jäger, *La ola es el mar*. Ed Desclé De Brouwer. Bilbao 2002

TEMPS PASSAT

10 ANYS ENRERE

Abril de 1995

Monument als donants de sang

Dia 2 d'abril en el transcurs de la trobada comarcal de donants de sang tengué lloc la inauguració del monòlit instal·lat a la Plaça Vella. Fou un acte molt emotiu. Hi hagué representació de 12 pobles i en acabar s'oferí un berenar a la Plaça Major.

Inauguració de la residència

L'horabaixa de dia 18 d'abril, festa del Puig, i amb assistència d'autoritats autonòmiques, locals i sanitàries el rector efectuà la benedicció de la residència de Ca ses Monges.

25 ANYS ENRERE

Abril de 1980

Premi extraordinari a Joan Miralles

La Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona féu públic aquest abril de la concessió del premi extraordinari corresponent a l'any anterior a Joan Miralles i Monserrat per la tesi doctoral "Un llibre de Cort Reial del segle XIV (1357-1360)".

50 ANYS ENRERE

Abril de 1955

Don Bernat, a Amèrica

El capellà que fou fundador de Bona Pau, Bernat Martorell Nicolau, dia 23 d'abril de 1955 va deixar la rectoria de Montuïri per anar-se'n a exercir el seu apostolat a Amèrica, a Perú. La tasca duita a terme durant els seus tres anys de vicari i 4 de rector fou molt recordada.

100 ANYS ENRERE

Abril de 1905

Expenedor de cèdules

L'Ajuntament a la sessió de dia 18 d'abril de 1905 va acordar nomenar expenedor de les cèdules personals per a l'any 1905 a l'oficial saig de l'Ajuntament, Miquel Martorell Miralles.

APOTECARIES

3 abril Montuïri	24 abril St. Joan
10 " Petra	1 maig Vilafranca
17 " Porreres	

DEMOGRAFIA

Març de 2005

Naixements

28 gener.-Vicenç Joan Gomila Capó, fill de Jaume i Antònia Maria.

Defuncions

Dia 12.- Jacint Miralles Garcia "Menut", fadrí de 81 anys.

Dia 19.- Margalida Verd Tous "Llofriva", viuda de 86 anys

Dia 21.- Teresa Mayol Fullana "Piedosa", fadrina de 86 anys.

Dia 25.- Miquel Mairata Rosselló "de s'Hostal", fadrí de 59 anys.

Matrimoni

Dia 12.- Bartomeu Verger Rossinyol amb Catalina Morlà Miralles.

CUINAR EN CASA

Coca de pomes i anous

Ingredients

12 cullerades de sucre • 1/2 litre d'oli • 1/2 quilo de farina • 1 sobre de llevadura • 4 ous • 3 pomes • 15 anous • 1 copa de conyac.

Elaboració

Se separen els vermells dels blancs d'ou. Els vermells es remenen bé i hi afegim el sucre, l'oli, la farina, les pomes tallades a daus petits i els anous, i també la copa de conyac, els blancs pujats a punt de neu i la llevadura. Uns 20 minuts de forn.

MARIA DOLORS PINTENYO

PLUVIOMETRIA

Març de 2005

Dia 1...	4,9 l/m ²	Dia 5 ...	0,1 l/m ²
" 2 ...	1,5 "	" 6 ...	1,5 "
" 3 ...	5,8 "	" 7 ...	0,4 "
" 4 ...	0,1 "	" 11 ...	6,9 "

Total 21,1 litres m²

NOCES D'OR

9 Abril 1955

Ramon Robles Cano "Ramon" amb Dolores Garcia Sabina.

28 Abril 1955

Miquel Arbona Verger "Quelet" amb Catalina Amengual Garcias "Veles".

NOCES D'ARGENT

12 Abril 1980

Llorenç Bauzà Fiol (de Sta. Eugènia) amb Catalina Amengual Roscar "Titita".

FASES DE LA LLUNA

Abril de 2005

2 Quart minvant	16 Quart creixent
8 Lluna nova	24 Lluna plena

ANTIGUES CANÇONS AMOROSES

Al·lotes mirau-vos-hi amb amics i companyeres; deixau anar ses quimeres perquè tenen un mal fi.

Nova imatge i nous horitzons.

BigMat
VERGER

Magatzems professionals per a la construcció

MONTUÏRI
OFICINES, TENDA I MAGATZEM
Ctra. Montuïri a Porreres, km.1
07230 Montuïri · Mallorca
Tel. 971 646 695
Fax 971 161 503

Imatge de la Mare de Déu després de l'encontre

Benedicció de rams a la Plaça de les Tres Creus

Joan Miralles Gomila reb la vara de batle del Puig

Partida cap al puig

Els nins encetaren el ball del Puig

Enguany la Banda inter el cert dins l'església